

Fra Industriraadets Side maa vi ganske bestemt protestere imod en saadan administrativ Tilsynsvirksomhed, og jeg kan ikke se andet end, at en saadan Tilsynsordning vil faa meget betænkelige Konsekvenser og i Virkeligheden være ensbetydende med en Genindførelse af det Tvangssystem, vi havde under Den overordentlige Kommission. Jeg kan ikke tro andet end, at endog meget vide Kredse i vort Folk vil være imod en Genoplivelse af dette System.

Fra Industriens Side forstaar man meget vel, at Sager af en saa indviklet Karakter som de her omhandlede ikke vil kunne behandles helt som andre Retsager. Den danske Lovgivning har imidlertid ved andre Forhold, hvor lignende Omstændigheder gør sig gældende, fundet en Vej til at fjerne Vanskelighederne, uden at man udsætter Borgerne for den Retsusikkerhed, der vil fremkomme, naar et administrativt Skøn kan træde i Stedet for en Retsafgørelse. I Loven om uretmæssig Konkurrence har man saaledes en Ordning, der har vist sig brugbar og heldig. Det er her — som naturligt er — den forurettede, der maa anlægge Sag. For at der imidlertid ikke skal fremkomme Sager af helt urimelig Karakter eller paa et ganske løst Grundlag, er der truffet den Bestemmelse, at Sagerne kun kan forfølges ved Domstolene, naar et sagkyndigt Organ — i dette Tilfælde en af Erhvervsorganisationerne — giver sin Tilslutning dertil.

Hvis man nu til vor Beklagelse vil gennemføre en Lov som det foreliggende Forslag og heri vil bevare det foreslaaede Tremands-Udvalg, vilde det være naturligt, om man fulgte det Forbillede, der i Konkurrenceklageloven er givet for Behandlingen af visse Sager. Tremands-Udvalget maatte da blive det Organ, som foretager den forberedende Prøvelse, som ellers sker i Erhvervsorganisationerne, og Fremgangsmaaden maatte herefter blive, at de, der følte sig forurettede ved en Prisaftale — det være sig Forbrugere eller Konkurrenter eller andre —, da indsendte Tiltalebegæring til det nævnte Tremands-Udvalg og overfor dette paa sædvanlig Maade begrundede Klagens Berettigelse. Det maatte da paahvile Tremands-Udvalget at undersøge, om der i Sagen indeholdtes saadanne Momenter, at der var Grundlag for Retsforfølgning, og til Undersøgelsen heraf maatte Udvalget naturligvis have Adgang til at indhente de fornødne Oplysninger saaledes som foreslaet i Lovforslaget. Tiltræder Udvalget saa Tiltalebegæringen, skulde denne paa sædvanlig Maade forfølges ved Sagsanlæg af den forurettede ved Domstolene.

Ændres Lovforslaget paa den her antydede Maade, tror jeg, at man dog i nogen Grad vil begrænse dets skadelige og retsnedbrydende Virkninger, saaledes at Erhvervslivet vil bevare sin Frihed overfor administrative Organer og samtidig Forbrugerne faa fuldt ud den samme Beskyttelse som den, det er tilstræbt at give dem ved det foreliggende Forslag. Imidlertid vil jeg sluttelig endnu en Gang fremhæve, at Industrien anser en Lovgivning som den omhandlede for at være ganske upaakrævet, og at vi derfor vil henstille, at en saadan Lov ikke gennemføres. Naar vi saa bestemt modsætter os en Lov af denne Art, er det ikke, fordi Industrien begaar Handlinger, der er straffbare, men fordi vi frygter for, at Loven vil medføre Mistænkeliggørelse og Uro omkring bestaaende Erhvervsvirksomheder til Skade for Næringslivets frie Udvikling og ikke til virkelig Nytte for nogen Forbrugerinteresse.